

когдашо на ушрень ша видѣ въ ямаша одного лва, една маймуна, и една змія, коишо презъ оная ношъ бѣха въ нея паднали, и позна какъ, или рано или късно ще го изедашъ звѣровеше, безъ да може да го спасе чловѣческа нѣкоя сила. Но когдашо се малко разсъмна, прія дерзновеніе, и видѣвъ какъ и самыше звѣрове бѣха се уплашили, начна да выка сосъ гласъ, да но се случи близу нѣкой чловѣкъ, и дойде му на помощь. И не погрѣши желаемошо, заштопо единъ сиромыхъ дровосѣчець, койшо имаше свое обипалище въ оная гора, бѣ излѣзналъ въ шой день рано за да си насече дрѣва, и да ги занесе въ ближній нѣкой градъ да ги продаде, и прибави опъ продажбаша имъ нужношо си препишаніе, чу гласъ чловѣка, койшо излѣзваше кашо изъ нѣкоя глубочина, приближисе до шамъ и попыша го, кой е, и що иска. «Заме Божіе! онговори Дворянино: Извади ме опъ шука, заштопо ще ме изедашъ звѣровеше шука въ ямаша.

Дровосѣчецо не испышавши помного нѣщо, спушна крапшъ опъ вѣжешо си въ ямаша, и пошегли лакъ горе, съ надежда какъ се е хваналъ чловѣкъ за него, но кашо исшегли вѣжешо си, видѣ съ ужасъ какъ, на мѣсто чловѣка излѣзна единъ спрашанъ